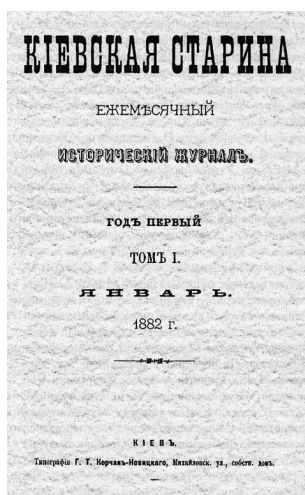

М. Г. Палієнко

Київська старина

«**КІЕВСКАЯ СТАРИНА**» – науковий, історичний та літературно-етнографічний журнал. Виходив 1882–1906 щомісяця рос. мовою; усього 94 томи (300 чисел). Орган київ. «Громади». Засн. – [В. Антонович](#) та *О. Лазаревський*. Ред. – Ф. Лебединцев (1882–87), О. Лашкевич (1888–89), [Є. Ківлицький](#) (1890–92), *В. Науменко* (1893–1906). Публікував дослідж. з політ., соц.-екон., культур. історії України (переважно 16–19 ст.), археології, етнографії, фольклористики, краєзнавства, літературознавства та мовознавства, а також документи з держ. і приват. архівів (мемуари, щоденники, епістолярії Ф. Прокоповича, І. Мазепи, О. Бодянського, М. Максимовича, М. Маркевича, Т. Шевченка, П. Куліша та ін.), тексти нар. дум і пісень. У додатках містив архівні документи: «Дневник генерального подскарбья Якова Марковича (1717–1767)», «Дневник генерального хорунжего Николая Ханенко (1727–1753)», «Любецкий архив графа Г. А. Милорадовича», «Мемуары, касающиеся истории Южной России» та ін.), а також численні ілюстр. матеріали (портрети Д. Вишневецького, І. Мазепи, П. Могили, Г. Полетики, Г. Сковороди, Б. Хмельницького, малюнки, карти та плани істор. місцевостей і споруд). Рубрики: «Отдел I» (дослідниц. статті та художні твори), «Документы, известия и заметки», «Библиография», «Критика», «Текущие известия», «Археологическая летопись» тощо. 1897 «К. с.» одержала дозвіл на друкування худож. творів українською мовою, цього ж року при ред. створ. друкарню, а 1899 – книгарню. Серед авторів та дописувачів (понад 450 осіб) – Д. Багалій, В. Біднов, М. Біляшівський, М. Василенко, Ф. Вовк, П. Голубовський, В. Горленко, М. Грушевський, В. Доманицький, М. Драгоманов, С. Єфремов,

П. Житецький, І. Каманін, М. Костомаров, А. Кримський, П. Лебединцев, О. Левицький, І. Луцицький, О. Маркевич, Ф. Матушевський, К. Михальчук, І. Павловський, М. Петров, Б. Познанський, М. Сумцов, Д. Яворницький. Опублікував художні твори І. Нечуя-Левицького («Старосветские батюшки и матушки»), І. Карпенка-Карого («Сава Чалый», «Понад Дніпром»), В. Винниченка («Сыла и краса», «Голота»), І. Франка («Миллионер», «Чума»), повість Панаса Мирного та І. Білика «Пропаша сила», поезії Лесі Українки, оповідання та повісті Б. Познанського, Г. Барвінок, Б. Грінченка, М. Коцюбинського, Л. Яновської, істор. драми М. Старицького. «К. с.» була потуж. осередком шевченкознавства, зокрема у часописі вміщено значну кількість російськомов. творів Т. Шевченка («Княгиня», «Музыкант», «Художник», «Слепая», «Прогулка с удовольствием и не без морали» та ін.), а також матеріалів до його біографії (В. Горленка, В. Доманицького, П. Лебединцева, В. Науменка, М. Шугурова та ін.). Журнал зробив вагомий внесок у розвиток українознав. студій та розширення джерел. бази істор. досліджень і посів помітне місце у культ.-осв. русі укр. інтелігенції кін. 19 – поч. 20 ст., пропагував ідеї нац., істор. та етногр. самобутності України. 1907 як продовження «К. с.» видавався україномов. громад.-політ. та істор.-літ. ж. «Україна» (ред. В. Науменко); 1992 часопис відновлено під назвою [«Київська старовина»](#).

Рекомендована література

1. Житецький Г. «“Киевская старина” за часи Ф. Лебединцева (1882–1887)» // Україна. 1925. Кн. 6;
2. Матях В. М. Біля витоків «Киевской старины» (до 110-річчя виходу першого номера журналу) // УІЖ. 1992. № 1;
3. Замлинський В. О., Палієнко М. Г. Журнал «Киевская старина» під царською цензурою // Там само. 1993. № 10;
4. Палієнко М. «Кієвская старина» у громадському та науковому житті України (кінець ХІХ – початок ХХ ст.). К., 2005;
5. Лазаревський Г. «Київська старовина». К., 2007.

Бібліографічний опис:

Кієвская старина / М. Г. Палієнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6790>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).